

Ochrona wód w trwałym i zrównoważonym rozwoju regionu

Małgorzata Burchard-Dziubińska*

Od początku lat 90. XX w. rośnie popularność i znaczenie koncepcji trwałego i zrównoważonego rozwoju. Hasło „trwały i zrównoważony rozwój” jako tłumaczenie angielskiego terminu *sustainable development* pojawia się w dokumentach różnej rangi, programach i strategiach. Do polskiego prawa zasada zrównoważonego rozwoju została wprowadzona przez przyjęcie w 1997 r. Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej oraz nowelizację ustawy z 1980 r. o ochronie i kształtowaniu środowiska. Obowiązująca dziś definicja została zawarta w *Prawie ochrony środowiska*, gdzie za zrównoważony rozwój uznano taki rozwój społeczno-gospodarczy, w którym następuje proces integrowania działań politycznych, gospodarczych i społecznych z zachowaniem równowagi przyrodniczej oraz trwałości podstawowych procesów przyrodniczych, w celu zagwarantowania możliwości zaspokajania podstawowych potrzeb poszczególnych społeczności lub obywateli zarówno współczesne-

go pokolenia, jak i przyszłych pokoleń (Dz.U. Nr 62, poz. 627 ze zmianami kwiecień 2001).

Przenikanie tej zasady do praktyki gospodarczej nie jest procesem łatwym. Pojawia się wiele wątpliwości, co do samego rozumienia idei zrównoważonego rozwoju jak i jej aplikacji na różnych poziomach zarządzania. Rozważana jest kwestia integrowania działań związanych z ochroną wód z pozostałymi elementami strategii. W tym celu przeanalizowano zalecaną procedurę budowy strategii, a także analizę kosztów i korzyści (ekonomicznych, społecznych i przyrodniczych) wynikających z zintegrowanego systemu zarządzania w gospodarce wodnej.

Zebrane dane empiryczne stały się podstawą do sformułowania wniosku, że oszacowane, możliwe do uzyskania w długim okresie korzyści są kuszące i stanowią wystarczającą zachętę do kontynuacji działań zgodnych z koncepcją trwałego i zrównoważonego rozwoju.

*Instytut Ekonomii, Uniwersytet Łódzki, ul. Rewolucji 1905 r., 90-214 Łódź; malbur@uni.lodz.pl